

Výsledky naší studie a mapování výskytu sérových antiovariálních protilátek nás vede k přesvědčení, že výskyt autoprotilátek proti ovariu koresponduje s dříve či později se prezentujícími klinickými příznaky. Onemocnění může propuknout v období od puberty po celé reprodukční období. Zavedení adekvátní léčby (v naší studii se osvědčilo použití HRT) podle našich poznatků vedlo ke snížení autoimunního poškození ovaria na minimum, k zachování jeho hormonálních funkcí a především k zachování zdravé ovariální tkáně, nezbytné pro budoucí fertilitu pacientky. Naše studie tedy potvrdila nepochybně obrovský význam včasné diagnostiky a léčby autoimunitního onemocnění ovaria. Z výsledků vyšetření hladin antiovariálních protilátek ve folikulární tekutině patientek zařazených od IVF programu vyplývá, že při řešení neplodnosti je třeba myslet i na tuto příčinu sterility spojenou s menšími úspěchy v IVF programu.